

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

NU TOATE VALURILE SUNT PENTRU SURFING

Păstrează-ți energia
pentru ceea ce merită

Corăbii sfărâmate

Credința înseamnă mai
mult decât ceea ce simți

Creează spațiu

Cum să nu fii copleșit de viață

DE LA SUFLET LA SUFLET

În unul din cele mai puternice și mai poetice capitole din Biblie, în 1 Corinteni 13, apostolul Pavel descrie dragostea pe care ar trebui să o întruchi-peze creștinii: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuieste; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu

se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată”.¹

Răbdarea îndelungată este în capul listei și cred că este un lucru semnificativ deoarece ca să iubești din toată inima și cu consistență în celelalte aspecte menționate de Pavel trebuie să fii dispus să mergi până la capăt. Nu ne putem păstra dragostea doar pentru anumite ocazii sau oameni speciali și nu ne-o putem înfrâna când oamenii ne dezamăgesc sau când greșesc. Îndelunga răbdare este atât o premisă cât și condiția cea mai importantă.

În alte versiuni ale Bibliei cuvântul grecesc pentru îndelungă răbdare este tradus „îngăduitor” sau „perseverent” însă îndelunga răbdare înseamnă mai mult. Un dicționar o definește „îndurarea cu răbdare și de durată a durerii, necazului sau provocării”.²

Cum găsim în noi înșine puterea de a continua să arătăm dragoste celui care ne-a rănit sau a rănit pe alții? Poate ajuta dacă îi dăm prezența de nevinovăție și dacă ne amintim că și noi i-am rănit pe alții cu faptele noastre negândite, cu greșelile sau alegerile lipsite de dragoste. Însă cea mai sigură modalitate pe care o cunoșc poate fi găsită într-o altă traducere a aceleiași pasaj. În Biblia în engleză New International Version, pasajul „dragostea nu se gândește la rău” este redat „dragostea nu ține minte cuvintele”. Rănilor sunt reale și necesită timp ca să se vindece, dar când ne stăpânim impulsul uman de a ni le reaminti din nou și din nou înaintea judecării minții noastre, când alegem să iertăm și să uităm cu adevărat, atunci Dumnezeu ne dă iubirea și harul de a putea merge mai departe până la capăt. Și atunci toți au de câștigat.

Keith Phillips și
Ioana Petrescu

1. 1 Corinteni 13:4-8

2. Dictionary.com Unabridged. Random House, Inc. 26 Sep. 2012.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Keith Phillips Ioana Petrescu
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu
Producție	Samuel Keating

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-148-X

SMULSUL PENELOR

DE JOYCE SUTTIN

ÎN COPILĂRIA MEA LA FERMA PLEASANT HILL, New York, am avut întotdeauna o mulțime de găini alergând de colo-colo după răme și insecte, scormonind pământul după rădăcini și trăind o viață în general ușoară și fericită. Acesta este unul din motivele pentru care, în ciuda bugetului meu modest pentru mâncare, continui să cumpăr ouă ecologice. Eu cred că găinile fericite fac ouă mai bune.

Un lucru pe care l-am observat de când eram mică este că între găini există o ierarhie. Majoritatea găinilor sunt ființe umile și sociale care își văd de treaba lor. Însă unele dintre ele se umflă în pene, se impun asupra celorlalte găini și le smulge penele de la coadă.

La început poate părea un obicei amuzant. Îmi amintesc urmărind anumite găini cum mergeau prin spatele celorlalte și le smulgeau cu atâta mândrie penele. Poate

aveau ceva de împărțit cu celelalte găini. Poate că găina care smulgea penele încerca să facă o declarație față de celelalte găini că cea căreia i se smulgeau penele se credea prea importantă și trebuia pusă la locul ei. Probabil găinile nu păcătuiesc atât cu limbile cât cu ciocurile lor.

Lucru ciudat însă, smulgerea penelor din coadă a devenit o provocare amară. Regula de Aur a ajuns să fie aplicată invers; ceea ce făceau ele altora li se făcea și lor. Cu cât le smulgeau mai multe pene altora cu atât mai mult li se smulgeau și lor penele. În final, unele din cele mai frumoase găini ale noastre arătau chiar ridicol.

Crescătorii de găini au discutat despre această situație cu smulsul penelor. Știau cu toții că este o problemă, dar nu prea aveau soluții, decât să le despartă pe cele ce smulgeau penele ca să nu se răspândească problema. O explicație obișnuită ar fi să dai vina pe lipsa de vitamine, deoarece găinile mai bine hrănite au mai puține

probleme cu smulsul penelor. La ferma noastră, găinile care smulgeau pene ajungeau de obicei în supa de duminică decât în curtea de pășări.

Eu eram un copil mai ciudățel și am urmărit mult găinile și am învățat de mică că cea mai bună apărare nu este deloc apărarea. În orice situație socială am învățat să evit smulsul penelor cozii. Spre deosebire de animalele mai competitive din lanțul trofic care cred că trebuie să mănânce sau vor fi mâncate, eu mi-am dat seama că smulsul penelor era în esență un obicei auto-distructiv. Mai bine este să fii în curte, înconjurat de ale găini, decât în oală.

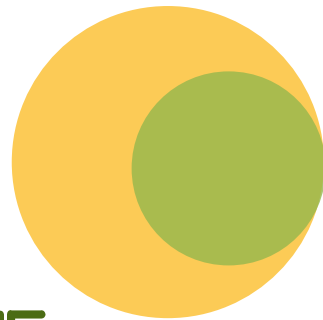
Iisus a spus-o foarte frumos în Predica de pe munte: „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul”.¹ Sau cum ar spune crescătorii de găini, ei vor moșteni curtea!

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ ȘI SCRITOARE
ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO,
TEXAS, SUA. ■

1. Matei 5:5

DE EDMOND SICHROVSKY

BĂIATUL DE LÂNGĂ MINE

Asta ar trebui să fie ușor, m-am gândit pregătindu-mă să intru la liceu. Nu mă așteptam să am vreo problemă la făcut prieteni sau să interacționez cu colegii. Din nefericire, încrederea mea s-a spulberat din prima zi de școală când l-am întâlnit pe băiatul care stătea cu mine în bancă.

Sean era cam de înălțimea mea dar de două ori mai greu. Era neglijent la învățătură, nu învăța pentru examene și țipa și îi injura atât pe elevi cât și pe profesori. Se lăuda fără încetare cu jocurile violente pe calculator pe care le juca ori de câte ori avea ocazia iar influența lor era evidentă în comportamentul lui mândros și distructiv. Mi-am dorit imediat să nu fi trebuit să stau lângă el.

După câteva săptămâni Sean era tot mai rău. Și-a picat aproape toate examenele, se bătea în fiecare zi cu alți colegi de clasă și nu și-a făcut nici un prieten. Eu încercam pe cât puteam să fiu politic dar mă țineam la distanță.

Într-o zi, de prânz, locul de lângă Sean era singurul liber în sala de mese. Fără tragere de inimă m-am așezat și am vorbit mărunțișuri. În această scurtă conversație am aflat că tatăl lui

Sean murise când el a fost foarte mic iar mama lui a lucrat mult în tura de noapte. În consecință el fusese singur acasă în majoritatea serilor și nu petrecea timp cu ea decât în weekend.

Mi-a fost rușine de atitudinea mea dură și critică și am fost hotărât să mă port cu Sean cu dragoste, bunătate și acceptare, chiar dacă asta era contrar preferințelor mele firești.

La început încercările mele au fost primite cu refuzuri zeflemitoare și înjurături în bătaie de joc. Sean fusese copilul nemilos care îi teroriza pe ceilalți chiar din clasa I deci, ca să se protejeze, și-a construit un exterior foarte dur și insensibil. Îmi era greu să-l includ ori de câte ori făceam echipe și tot la fel de greu era să mă înțeleg cu el atunci când eforturile mele erau primite cu comentarii jignitoare. Am fost de multe ori tentat să mă supăr și mă întrebam dacă el merită tot efortul.

Dar cu trecerea lunilor Sean a început să devină mai prietenos. Apoi, într-o zi, după patru luni de la conversația noastră inițială în sala de mese, Sean a insistat să facă echipă cu mine într-o activitate la clasă. Am fost șocat. „Tu totdeauna spui că nu vrei să mă mai vezi niciodată”, i-am spus.

„Nu e adevărat!” mi-a răspuns el, zâmbind larg. „Tu ești singurul meu prieten – singurul căruia îi pasă de mine. Vreau să fim prieteni tot timpul”.

În acea zi am câștigat o prietenie ce se continuă și acum, dar am și descoperit un adevăr de preț: indiferent de cum acționează cineva, de cum arată sau cum se poartă, orice om dorește și are nevoie să se simtă iubit și apreciat. Sub exteriorul dur există adesea o floare frumoasă care așteaptă să crească. Cuvintele prietenoase și faptele iubitoare sunt pentru inima umană precum soarele pentru flori. Poate să dureze zile, săptămâni sau uneori chiar luni sau ani pentru ca rezultatele eforturilor noastre să fie răsplătite, însă într-o zi acea persoană va înflori.

Când Iisus a spus să ne iubim aproapele (vecinul)¹ nu a vorbit doar despre cel ce locuiește lângă noi. El dorește ca noi să iubim pe oricine are nevoie de atenția și de grija noastră, fie că este poștașul, femeia de serviciu, vândătoarea sau elevul violent de la școală.

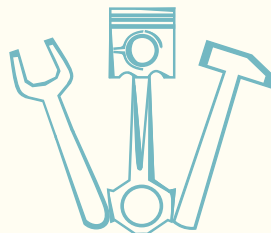
EDMOND SICHROVSKY ESTE STUDENT ȘI VOLUNTAR ÎN TAIWAN. ■

1. Matei 22:39

VIATA ADUCE

DE TOATE

DE MARIA DOEHLER

UNEORI, PE NEAȘTEPTATE, AVEM MICI REVELAȚII CARE NE CLARIFICĂ MODUL ÎN CARE PRIVIM LUCRURILE, ne dau pătrundere și ne încarcă credința. Zilele trecute am avut și eu o astfel de revelație.

Au fost câteva luni lungi din punct de vedere financiar, iar acum mașina noastră era la reparat. Așteptând ca soțul să mă sune să-mi spună cam cât ne va costa reparația L-am întrebat pe Dumnezeu de ce ni s-a întâmplat asta chiar acum. „Deja o ducem din greu”, m-am plâns. „Cum ne putem permite o reparație scumpă la mașină?”

Răspunsul pe care l-am primit a fost simplu: „Uneori în viață lucruri de felul acesta se întâmplă”.

Nu a fost răspunsul de genul „Voi face ca greutățile să se sfârșească” pe care îl speram, dar n-am simțit că răspunsul lui Dumnezeu să fie dur sau că s-ar fi distrat pe seama situației noastre. Pur și simplu făcea o afirmație că viața este plină de provocări, de ghinioane neașteptate și de dezamăgiri.

Se întâmplă iar noi vom trece prin ele.

Dintotdeauna mi-am dorit calea mai ușoară. Eu sunt foarte mulțumită să fiu salvată înainte ca să se întâmple mai rău. Asta ar fi ideal, însă Dumnezeu nu procedează întotdeauna așa. El îmi spune, astfel, că nu va exista întotdeauna acel miracol, un cârlig magic sau un permis gratuit care să-mi permită să sar peste toate părțile grele. Nu fiindcă El nu poate face miracole, dacă de asta ar fi nevoie, dar că nu ne scuză de momentele dificile. Uneori El alege să ne dea capacitatea de a trece prin greutăți – harul, tăria, bucuria și puterea de muncă de a ne croi drumul prin dezamăgiri, greutăți și situații mai puțin ideale.

Bineînțeles că nu pot accepta tot ce se întâmplă ca fiind „voia lui Dumnezeu” și să nu lupt, să mă las pe mine și familia mea să fim victime ale întâmplării. Însă când mesajul lui Dumnezeu este „Dragă, trebuie să treci prin asta” atunci trebuie să nu mai sper la o *cale de scăpare* și să încep să mă încred într-o *modalitate de trecere*.

Să fiu sinceră, știu că am nevoie de aceste momente. Nu-mi plac dar am nevoie de ele. Aceste situații îmi duc credința de la nivelul de teorie „de bibliotecă” la nivelul mai practic „de stradă”. Nu este la fel de mistic dar este cu mult mai real.

PS: În cele din urmă a trebuit să plătim o sumă mare de bani pentru reparații, ceea ce a prelungit perioada noastră de greutate financiară. Nu a fost ideal sau cum am fi preferat să meargă lucrurile dar sunt uimită ce au putut să facă pentru mine acele câteva cuvinte de la Domnul, pentru modul cum priveam lucrurile. Simplul fapt că am înțeles că aceste lucruri se întâmplă în viață și că oamenii trec prin ele m-a ajutat să-mi spulbere frica.

MARIA DOEHLER A FOST MISONARĂ ÎN AFRICA DE EST ȘI ÎN ESTUL ÎNDEPĂRTAT. ACUM EA LOCUIEȘTE ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPII ȘI ARE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ■

CREEAZĂ SPAȚIU

DE IRIS RICHARD

M-AM HOTĂRÂT: „Mai bine mai târziu decât niciodată” și m-am aventurat în ceva cu totul nou și cu totul trecut de vârsta mea: aveam peste 50 de ani și m-am înscris la școala de șoferi.

Spre groaza mea, chiar de la a doua lecție, am fost pusă să conduc prin traficul haotic din Nairobi.

„Încearcă să creezi spațiu în jurul mașinii tale” a fost unul din primele sfaturi.

„Mai ușor de zis decât de făcut atunci când se pare că nimeni altcineva nu o face” am bolborosit nervoasă încercând să-mi croiesc drumul prin traficul orei de vârf. În ciuda eforturilor mele m-am trezit înghesuită între două microbuse pline ochi din care urla muzică rap, motociclete care șerpuia printre benzi și o mașină de gunoi încărcată cu un munte de gunoi ce copleșea mașinuța mea.

„Dacă nu poți avea loc în toate

părțile încearcă să ai loc în două părți – și dacă nu în două, atunci cel puțin în una, în față sau în spate”.

Asta pare o lecție bună care se poate aplica și în general în viață când problemele mă copleșesc.

Ca mamă a șapte copii și misionară pe termen lung în Africa am trecut prin tot felul de situații dintre care unele atât de stresante că m-au testat la limită. Însă când lucrurile păreau să ajungă prea greu de suportat această promisiune îmi venea în minte: „Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispițiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda”¹.

Următoarele strategii m-au ajutat:

- **Creează spațiu.** Ca să pot face față situațiilor dificile am început să fac scurte pauze în timpul zilei. Aceste momente erau ca o zonă tampon în perioadele în care aveam nevoie de mai mult har și de mai multă energie.

- **Să fii sincer.** Eu a trebuit să învăț să fiu sinceră cu mine însămi și

cu alții în ceea ce privește limitările mele. Spre exemplu, nepotul meu de trei ani știe că nu suport zgomotele și are grijă să nu facă gălăgie, ceea ce ajută ca timpul petrecut de noi împreună să fie cât mai bun.

- **Fă-ți timp.** În familia noastră mereu am încercat să ne facem timp ca să discutăm și să aducem înaintea lui Dumnezeu în rugăciune situațiile dificile.

- **Acceptă ajutorul.** Să-i lași pe alții să te ajute în situațiile stresante îți poate fi colacul de salvare. Este și o ocazie de a-ți face legături mai profunde cu alții prin victoriile pe care le împărțiți.

- **Acordă timp.** Dacă aplici principiul „noaptea e cel mai bun sfătuitor” ajungi să rezolvi multe subiecte controversate și situații deranjante. De asemenea îi dă lui Dumnezeu timp să rezolve lucrurile.

IRIS RICHARD ESTE CONSULTANTĂ ÎN KENIA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1994. ■

1. 1 Corinteni 10:13

7
70x7

ÎNDELUNGA RĂBDARE —DARUL ÎMPĂCIUITOR

DE RAFAEL HOLDING

„*ROADA DUHULUI ESTE: DRAGOSTEA, BUCURIA, PACEA, ÎNDELUNGA RĂBDARE, BUNĂTATEA, FACEREA DE BINE, CREDINCIOȘIA, BLÂNDEȚEA, ÎNFRÂNAREA POFTELOR. ÎMPOTRIVA ACESTOR LUCRURI NU ESTE LEGE.*”¹

„Când fratele meu greșește față de mine, de câte ori să-l iert?”
L-a întrebat cineva odată pe Iisus, înainte de a face o sugestie: „De șapte ori?”

„Nu, de șaptezeci de ori câte șapte!” i-a răspuns Iisus.² Cu alte cuvinte, n-ar trebui să ne oprim niciodată din iertare.

Asta da dragoste! Iar Iisus nu se referea doar la iertarea iubitoare și răbdătoare a fraților și surorilor noastre, a soțului sau a soției, sau a rudelor apropiate, ci și a șefilor și a colegilor aroganți, a subordonaților încăpățânați și a vecinilor arțăgoși – oricine și pe toată lumea de fapt. Lucrul acesta este atât de contrar firii umane încât o asemenea iubire răbdătoare poate

veni doar de la Dumnezeu Însuși.

Oare nu te-a iertat Dumnezeu pe tine „de șaptezeci de ori câte șapte”? Nu te face asta să dorești să arăți și altora aceeași dragoste, aceeași milă și iertare, ca să ajungă și ei să-L cunoască, pe El și iertarea Sa?

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătațe”.³
„Robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici”.⁴

RAFAEL HOLDING ESTE
SCRIITOR ÎN AUSTRALIA.
„ÎNDELUNGA RĂBDARE – DARUL
ÎMPĂCIUITOR” ESTE PRELUATĂ
DIN CARTEA DARURILE LUI
DUMNEZEU [GOD'S GIFTS] DIN
COLECȚIA GET ACTIVATED,
DISPONIBILĂ ÎN LIMBA
ENGLEZĂ ÎN MAGAZINUL ON
LINE AURORA (HTTP://SHOP.
AURORAPRODUCTION.COM/). ■

IERTAREA

Mulți oameni le este teamă să ierte deoarece cred că trebuie să rememoreze durerea sau altfel nu vor învăța din ea. Însă este tocmai invers. Prin iertare, durerea este eliberată din stânsoarea emoțională în care o ținem și astfel putem învăța din ea. Prin puterea și inteligența inimii, iertarea aduce o inteligență sporită care să conlucreze mai eficient în situația dată.—David și Bruce McArthur, *Inima inteligentă*, 1997

Când iert nu trebuie să port în continuare gloanțe cu mine. Trebuie să-mi golesc tot explozibilul, toată muniția de ură și răzbunare. Trebuie „să nu țin necaz”.⁵

Eu nu pot împlini această cerință. Mă depășește. Poate că spun cuvinte de iertare, dar nu pot arăta un cer albastru curat și strălucitor fără nici o urmă de furtună formându-se pe undeva.

Însă Domnul harului o poate face pentru mine. El îmi poate schimba vremea. El poate crea un climat nou. El poate „pune în mine un duh nou și statornic”,⁶ iar în această atmosferă nouă nimic nu va trăi să încerce să mă otrăvească sau să mă distrugă. Ranchiunele vor muri iar răzbunările vor lăsa locul bunătații, prezența plăcută și puternică care se cuibărește în inima nouă.—John Henry Jowett (1864-1923) ■

1. Galateni 5:22-23

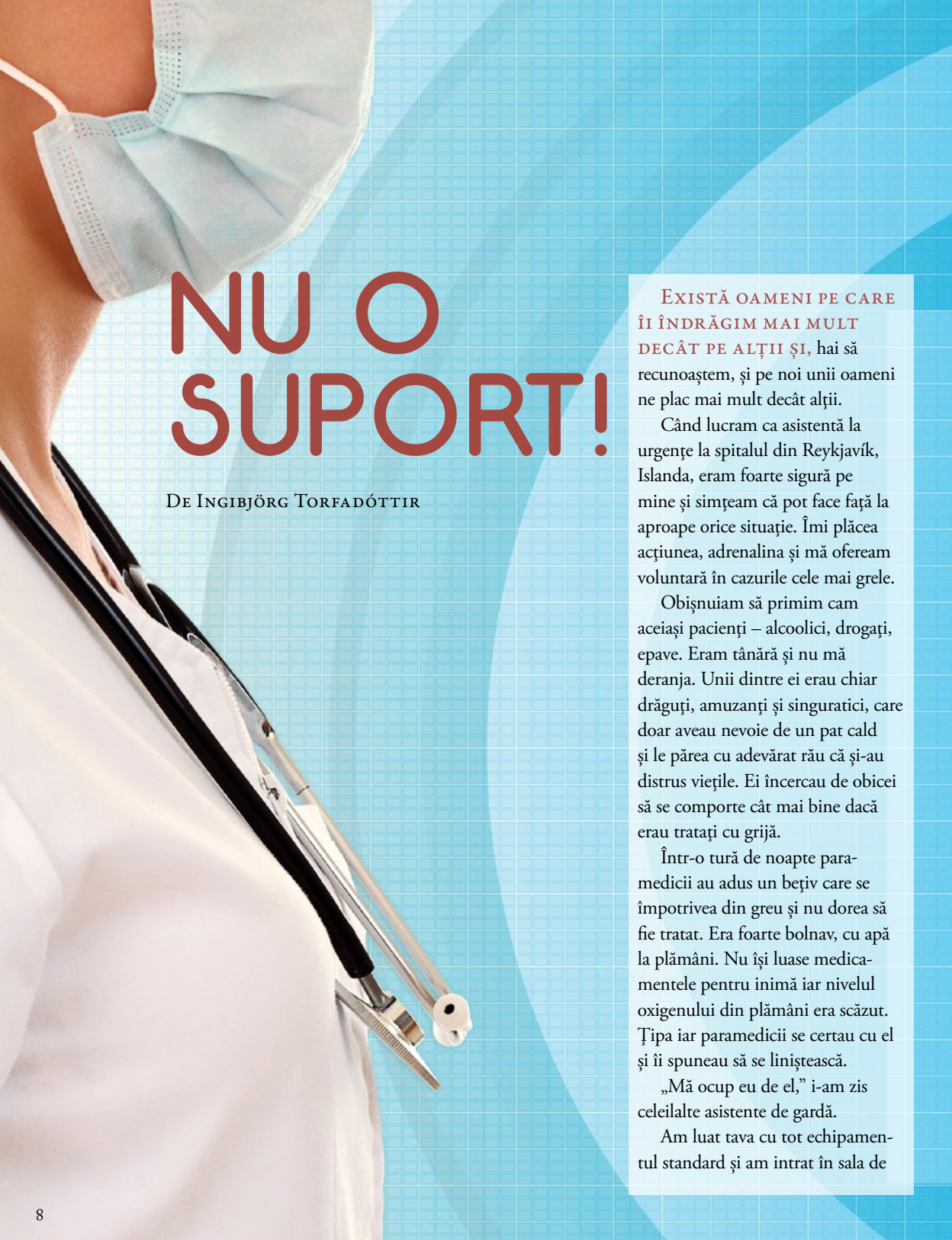
2. Matei 18:21-22

3. 1 Corinteni 13:4

4. 2 Timotei 2:24-25

5. Leviticul 19:17-18

6. Psalmul 51:10

NU O SUPPORT!

DE INGIBJÖRG TORFADÓTTIR

EXISTĂ OAMENI PE CARE ÎI ÎNDRĂGIM MAI MULT DECÂT PE ALȚII ȘI, hai să recunoaștem, și pe noi unii oameni ne plac mai mult decât alții.

Când lucram ca asistentă la urgențe la spitalul din Reykjavík, Islanda, eram foarte sigură pe mine și simțeam că pot face față la aproape orice situație. Îmi plăcea acțiunea, adrenalina și mă ofeream voluntară în cazurile cele mai grele.

Obişnuiam să primim cam aceiași pacienți – alcoolici, drogați, epave. Eram tânără și nu mă deranja. Unii dintre ei erau chiar drăguți, amuzanți și singuratici, care doar aveau nevoie de un pat cald și le părea cu adevărat rău că și-au distrus viețile. Ei încercau de obicei să se comporte cât mai bine dacă erau tratați cu grijă.

Într-o tură de noapte paramedicii au adus un bețiv care se împotriva din greu și nu dorea să fie tratat. Era foarte bolnav, cu apă la plămâni. Nu își luase medicamentele pentru inimă iar nivelul oxigenului din plămâni era scăzut. Țipa iar paramedicii se certau cu el și îi spuneau să se liniștească.

„Mă ocup eu de el,” i-am zis celeilalte asistente de gardă.

Am luat tava cu tot echipamentul standard și am intrat în sala de

urgențe unde se afla el împreună cu doi paramedici. Când m-a văzut, bărbatul s-a încruntat la mine și a început să mă injure. Am împietrit, apoi am zis că am uitat ceva și că mă voi întoarce. Am ieșit din cameră. Inima îmi bătea în piept când am închis ușa după mine și mi-am dat seama că eram foarte speriată. Bărbatul părea nebun și putea să-mi facă rău! Părea puternic și mai tânăr decât alți pacienți care vin la urgențe cu problema lui. Ce era să fac?

După câteva minute în camera cu medicamente, prefăcându-mă că iau ceva, I-am cerut lui Dumnezeu să-mi arate care este situația cu acest om pe care El îl iubește. A fost prima oară când m-am rugat această rugăciune.

De când eram tânără și antrenam cai am învățat că cu cât de urci mai repede din nou pe cal după ce te-a aruncat la pământ, cu atât mai mult calul va crede că nu îți este frică. Am tras aer în piept și m-am dus înapoi în camera de gardă.

Intrând în cameră i-am întins mâna în semn de salut și m-am prezentat zâmbind și am început să-i explic ce voi face. „Trebuie să vă pun o perfuzie”. I-am bătut pe o venă pe dosul mâinii și i-am pus perfuzia în timp ce-i spuneam ca

de obicei „Veți simți o înțepătură” etc, ca și cum nu ar mai fi făcut niciodată lucrul acesta. Pacientul era calm așa că după vreun minut, două, am spus paramedicalor că mă voi descurca și singură, iar ei au plecat.

Când îi luam pulsul el m-a întrebat dintr-o dată: „Nu ți-e frică de mine?”

I-am zâmbit și am spus: „Îmi pare rău. Ar trebui să-mi fie?”

„Nu, bineînțeles că nu”, a răspuns el repede. „Doar că... vezi, toate asistentele se tem.”

Bărbatul a petrecut noaptea în camera de gardă unde i-am dat toate medicamentele, fluidele și sărurile de care avea nevoie după cum îi ieșiseră testele de sânge și în final s-a dovedit a fi un caz destul de simplu.

Dimineața am văzut-o pe șefa departamentului certându-i pe cei de la pază că nu au păzit camera acestui pacient. Când m-a văzut pe mine m-a întrebat: „Ai fost acolo cu ușile închise și fără pază?”

Se pare că acest bărbat fusese declarat pacient periculos după ce atacase cu un cuțit asistentele de la cardiologie. Dar cumva acel raport nu fusese introdus în calculator. Eu le-am spus că bărbatul era bine și evident că nu se purta periculos la

acel moment.

În seara următoare am aflat că bărbatul plecase după câteva ore ca să se întoarcă, din păcate, la obiceiurile sale de furie și autodistrugere. Se pare că toți ceilalți erau bucuroși că a plecat.

Ce au toate acestea de-a face cu titlul poveștii mele?

Ei bine, de atunci am folosit acea rugăciune de multe ori când nu eram capabilă să ascund ceea ce simțeam în legătură cu oamenii. Se pare că asta scotea ce era mai bun atât din ei cât și din mine. Obișnuiam să mă rog: „Ajută-mă să-l tolerez pe cutărică” dar asta nu-l făcea decât suportabil. Acum, când sunt tentată să gândesc că nu pot să suport pe cineva, mă rog „Arată-mi ce-Ți place Ție la ei” și funcționează mult mai bine.

Astăzi sunt șefa de departament într-un cămin pentru vârstnici și trebuie să-i tratez pe angajați și pe pacienți la fel și cu iubire. În mod firesc mă înțeleg mai bine cu unii decât cu alții, însă Iisus îi iubește pe toți și știe ce este special cu fiecare dintre ei. Când Îi cer să mă ajute să văd și eu lucrul acesta El mi-l arată.

INGIBJÖRG TORFADÓTTIR ESTE MEMBRĂ ÎN TFI ÎN REYKJAVÍK, ISLANDA. ■

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE TALE

De ce Îi ia așa de mult timp lui Dumnezeu?

Î: Îmi caut o slujbă nouă dar până acum fără succes. Dacă m-am rugat și mi-am făcut partea atunci de ce Dumnezeu nu mă ajută?

R: Modul cum lucrează Dumnezeu în viețile noastre și cum alege să facă lucrurile ne depășește de obicei puterea de înțelegere. Este misterios, este umilitor și de obicei cere credință și răbdare. Scopurile și orarul Lui sunt de obicei diferite de ale noastre.

Când lucrurile merg greu, când simți că nu se întâmplă așa cum ai sperat, când simți că rugăciunile nu îți sunt răspunse, când încercările vieții par prea greu de purtat, când bătăliile par prea lungi, când credința ta este atacată, când te simți obosit și nu ești sigur cât mai poți rezista, atunci te poți urca pe fundația pe care Dumnezeu ți-a dat-o pentru credința ta – mulțimea de

promisiuni și cuvinte încurajatoare din Cuvântul Său – și te poți odihni în acel loc liniștit.

Una dintre aceste promisiuni este: „Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”¹ – însă Dumnezeu nu promite că va fi al tău imediat. Orarul Său nu este întotdeauna la fel cu al nostru. Există situații când El aduce răspunsuri imediate la rugăciune, însă și multe situații când lasă timp pentru credința noastră să se maturizeze și să se dezvolte, precum vinul de calitate. Răbdarea este trăsătura credinței de calitate, o credință profundă, bogată și complexă.

De-a lungul istoriei Dumnezeu a testat și a încercat credința oamenilor prin faptul că nu le-a dat imediat răspunsuri la rugăciunile lor. Israeliiți au așteptat mii de ani venirea lui Mesia și fără îndoială că s-au rugat și au pledat înaintea lui Dumnezeu să-L trimită, însă

Dumnezeu a așteptat până ce era vremea potrivită.

Răbdarea nu este o virtute ușor de cultivat. De fapt, este contrar modului în care operează lumea în ziua de azi, adică să obțină rezultate rapide. Noi putem trăi miracole și putem primi răspunsuri la rugăciune atunci când Dumnezeu știe că așa este cel mai bine, însă uneori El s-ar putea să dorească să simțim testele, încercările și provocările vieții care apar atunci când El nu răspunde imediat.

Credința nu se manifestă doar prin capacitatea noastră de a primi răspunsuri imediate și miraculoase la rugăciune; ci și prin îndurare și răbdare ca să rezistăm chiar și atunci când nu vedem rezultatele imediate ale rugăciunilor noastre. Deci, „răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic”.² ■

1. Marcu 11:24

2. Iacov 1:4

OGLINDA CĂSNICIEI

DE MARIE BOISJOLY

„**MARI-I-IE!**” răsună prin casă vocea stresată a soțului meu, Ivo. „Unde ai zis că este cămașa mea verde?”

„Este în dulap, pe stânga, între cămașile albe și jachetă.”

„Nu o găsești?”

I-am urmat vocea pe scări în sus până în camera noastră.

„Sunt în întârziere și nu este acolo unde ai zis!”

„Nu te panica. Ți-o aduc eu.”

Mi-am băgat o clipă capul în dulap și i-am scos umerașul cu cămașa verde.

„Unde a fost?”

„Chiar acolo unde ți-am spus. Probabil nu ai observat-o!”

Am trăit situații asemănătoare de nenumărate ori în cei 30 de ani de căsnicie. Înainte ca să fiu căsătorită știam că viitorul meu soț acționa diferit față de mine dar gândeam că voi putea să-l schimb. Când asta nu s-a

întâmplat am fost frustrată.

Deși continui să cred în magia iubirii și în puterea ei de a ne schimba și de a ne transforma, mi-am dat seama că Dumnezeu a plănuțit lucrurile ca să nu fim identici ci mai degrabă ca să ne completăm unul pe celălalt.

Capacitatea de a te completa unul pe celălalt se bazează pe acceptare, pe respect reciproc și pe aprecierea diferențelor dintre noi. Nu este de mirare că studiile despre încetarea relațiilor interumane au ajuns la concluzia că principala cauză este de obicei lipsa de comunicare.

Iată aici cinci sugestii care m-au ajutat pe mine să fac tot ce pot să ajut căsnicia noastră să meargă:

1. Să-mi reamintesc mereu de toate calitățile minunate ale soțului meu care m-au făcut să mă îndrăgostesc de el.

2. Să-mi recunosc defectele ceea ce mă ajută să nu pun atât de mult accentul pe ale sale. „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea”.¹

3. Să iert cât pot de repede.

„Fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”.²

4. Să-mi păstrez simțul umorului. După cum a comentat consilierul matrimonial Mark Gungor: „Ai trecut vreodată pe lângă o oglindă și să fii șocat de ceea ce vezi? Căsnicia este o oglindă. Trăind atât de aproape de alt om începi să vezi cum arăți cu adevărat și unde mai trebuie să ajustezi și să schimbi”.

5. Când lucrurile se înrăutățesc să-I ceri lui Iisus mai mult din dragostea Sa. „Dragostea... acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul”.³ „Dragostea acoperă o sumedenie de păcate”.⁴

MARIE BOISJOLY ESTE TERAPEUT PRIN RÂS ȘI DIRECTOR LA „COLOREANDO EL MUNDO” (COLORÂND LUMEA), UN SPECTACOL INTERACTIV DE CLOVNI ȘI PĂPUȘI ANIMATE ÎN MEXIC. ■

1. Ioan 8:7

2. Efeseni 4:32

3. 1 Corinteni 13:7

4. 1 Petru 4:8

CORĂBII SFĂRÂMATE

DE BETHANY KELLY

DUPĂ O PERIOADĂ INTENSĂ DE CÂTEVA LUNI DE LUCRU, așteptam cu nerăbdare să-mi iau liber. Știam că trebuie să mă gândesc la viitorul și planurile mele din cauza schimbărilor care aveau loc în jurul meu și care mi-ar fi afectat cariera și traiul, dar de-abia așteptam să mă implic într-un proiect personal la care mă tot gândisem de câteva luni dar am fost prea ocupată să am timp de el. Eram pasionată de acest proiect și speram să fie un punct de pornire ca să-mi realizez unele din visele și țelurile mele.

Nu știu ce a declanșat ceea ce a urmat. Poate că am exagerat fizic și mi-am forțat trupul aflat deja într-o stare fragilă de sănătate, dar dintr-o dată m-am îmbolnăvit. Problema principală era epuizarea paralizantă. Oboseala de care sufeream era atât de profundă

---

1. Ieremia 29:11

și de copleșitoare încât în zilele rele deciziile pe care trebuia să le iau erau doar de genul: „Să-mi spăl rufele astăzi sau să mă spăl pe păr?” Pur și simplu nu aveam energie pentru amândouă, cu atât mai puțin și pentru altele în plus.

Pe lângă extenuare au apărut și alte simptome ciudate: dureri ale nervilor, dureri musculare și spasme, probleme digestive și incapacitatea de a mă concentra la muncă mai mult de câteva minute. Săptămânile au devenit o lună, apoi două și am ajuns la capătul puterilor.

Îngrijorarea mă săcăia continuu. Oare dacă nu mă voi mai face bine niciodată? Dacă voi rămâne slabă și infirmă tot restul vieții? Cum voi putea să mă susțin financiar pe mine și fiica mea dacă eram o mamă singură bolnavă? M-am simțit așa cum probabil s-a simțit și Maica Tereza când a zis: „Știu că Dumnezeu nu îmi va da

ceva ce nu pot duce. Doar că îmi doresc să nu fi avut atât de multă încredere în mine”. Rugăciunea mea zilnică a devenit: „Doamne, te rog ajută-mă să trec prin asta. Fă să se oprească. Ajută-mă să supraviețuiesc”!

Lucrurile s-au agravat după o discuție aprinsă cu fiica mea de 14 ani. „Ai crezut în Dumnezeu toți acești ani”, mi-a spus ea, „dar se pare că El nu se îngrijește de tine. Te-ai rugat și I-ai cerut lui Dumnezeu să te vindece, dar nu te-a vindecat. Ești tot bolnavă și tot te chinui”!

Mi-am dat seama că cuvintele ei, oricât de greu îmi era să le aud, erau de fapt vocalizarea unor lucrurile cu care mă luptam și eu. De ce nu mă ajută Dumnezeu atunci când Îl rog?

Adesea am considerat credința echivalentă cu capacitatea de a face față cu calm situațiilor adverse. Problema cu mine și aceasta era că

NU MĂ VOI ÎNDOI

De Ella Wheeler Wilcox

Nu mă voi îndoii deloc, chiar dacă
Toate corăbiile ni se îneacă și în port nu se
mai întorc,
Voi crede în Mâna care nu dă greș deloc
Binele din toate să îl facă.
Și chiar de voi plânge când ele s-or îneca,
Cu speranțele pulberate către Tine voi
striga:
„În Tine mă încred chiar dacă”.

Nu mă voi îndoii nici dacă toate rugile mele
Vor rămâne fără un răspuns,
Voi crede că ceea ce mi-am propus
Mi-a refuzat din dragostea Lui atotștiutoare.
Și, chiar dacă uneori nu pot să nu fiu trist
Credința mea pură și de neclintit
Va lumina cu ardoare.

Nu mă voi îndoii nici când necazurile șiroaie
curg
Și problemele roiesc în juru-mi ca albinele
la stup;
Voi crede că-nălțimile spre care lupt
Doar prin suferință le ajung;
Și chiar de oftez și tremur sub povara
crucilor,
Cu toate pierderile, văd că scopul lor
Mi-e spre câștig.

Nu mă voi îndoii. Credința-mi este bine
ancorată,
Sufletul meu înfruntă, precum un vas,
furtuna.
Curajul mi-e puternic și nu mă va lăsa
Când voi avea de înfruntat moartea cea
necunoscută.

Apoi trupul și sufletul se vor despărți
Și eu cu ultima suflare voi rosti
„Nu mă voi îndoii”, ca lumea să audă. ■

nu eram prea calmă când lucrurile nu mergeau bine. Și se vedea. Eu interpretam asta că nu aveam credință.

Doar după ce am citit poezia „Nu mă voi îndoii” am înțeles: credința nu este un sentiment. Pot avea credință chiar și dacă mi se îneacă corăbiile, chiar dacă plâng pentru pierderile mele sau dacă mă îndoii sub greutatea crucilor mele. De fapt în aceste momente am cel mai mult nevoie de credință și atunci nu îmi pot permite să-mi pierd credința. A avea credință nu înseamnă că trebuie să par că am totul sub control. Este mai degrabă o credință interioară și o încredere în ciuda a *nu* le avea pe toate sub control. Înseamnă a ști și a mă baza pe faptul că Dumnezeu mă iubește și va avea grijă de mine, indiferent de situație, dezamăgire, corăbii sfărâmate, pierderi și greutate; indiferent de cum mă simt.

Starea mea de sănătate se îmbunătățește și sunt recunosătoare pentru aceasta, dar încă nu le înțeleg pe toate. În fiecare zi trebuie să decid conștient să-mi mut atenția de la frică la încrederea în Dumnezeu, de la îndoială la credință în iubirea și grija Sa de nădejde și să mă bazez pe promisiunea Lui: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”.¹

BETHANY KELLY ESTE MANAGER DE PRODUCȚIE ȘI
FONDATORUL KELLY COMMUNICATIONS INC. EA TRĂ-
IEȘTE ÎN SUA. ■

NU TOATE VALURILE SUNT PENTRU SURFING

DE DAVID BOLICK

FĂRĂ VREO ALTĂ OPȚIUNE DE ANGAJARE LA ACEL MOMENT, situația mea nu era una fericită. Șeful îmi făcea viața un chin; era egoist, fără maniere și crunt; cu toate acestea, precum managerul fără idei al serialului TV The Office (Biroul), el se dădea drept cel mai bun prieten al tuturor. Ori de câte ori încercam să explic lucrurile care mă deranjau el asculta cu atenție și îmi mulțumea, dar după aceea își vedea în același fel de viață, fără nici o schimbare în comportamentul său. Am făcut o plângere la superiorul lui, dar nimic nu s-a schimbat.

Se părea că eram condamnat, fără dată limită, să muncesc în acea atmosferă stresantă fără nici un control asupra incidentelor care variau

de la neplăceri minore până la cele mai insuportabile. Una din acestea din urmă m-a dus la disperare. Nu puteam face nimic în legătură cu situația respectivă însă furia mea era să mă distrugă dacă nu mi-aș fi dat seama cum să mă stăpânesc.

Din fericire când am căutat ajutorul lui Dumnezeu El mi-a răspuns și mi-a arătat un mic truc care m-a ajutat să supraviețuiesc acelei situații stresante, cât și la alte câteva asemănătoare. Amintindu-mi de unul din sporturile mele preferate, surfingul, El mi-a arătat o imagine a mea plutind pe valuri, așteptând un val pe care să-l calc cu placa. Surferii nu încearcă orice val, ci le așteaptă pe acelea ce merită tot consumul de timp și de energie.

Când vin valuri mai mici în loc să bată puternic apa cu mâinile ca să se ridice pe val ei dau ușor din picioare ca să treacă peste val și așteaptă un val ce merită. Mi-am dat seama că incidentele precum cel care m-a supărat pe mine erau precum acele valuri mai mici. Ar trebui doar să le las să treacă.

O păcăleală mentală? Poate. Dar a funcționat. Cu puțin exercițiu am învățat să plutesc peste acele situații neplăcute decât să le las să mă obosească.

DAVID BOLICK SE OCUPĂ CU TURISMUL MEDICAL ȘI ESTE CO-FONDATOR AL MEDI TRAVEL SOLUTIONS. EL TRĂIEȘTE ÎN GUADALAJARA, MEXIC. ■

LINIȘTEA DIMINEȚII

UN EXERCIȚIU SPIRITUAL
DE ABI MAY

BIBLIA CONȚINE MULTĂ CĂLĂUZIRE ÎN LEGĂTURĂ CU MODUL ÎN CARE SĂ NE PETRECEM TIMPUL ȘI ENERGIA: Ar trebui să-i iubim și să-i ajutăm pe alții,¹ să împărțim vestea bună a iubirii lui Dumnezeu,² și să ne concentrăm asupra muncii noastre,³ asta ca să numesc câteva dintre ele. Însă Biblia ne învață și faptul că uneori este mai bine să stăm liniștiți și să-L lăsam pe Dumnezeu să lucreze pentru noi.

„Voi merge la pescuit”, le-a spus Simon Petru celorlalți ucenici.⁵

„Vom merge cu tine”, i-au răspuns ceilalți.

Aceasta se petrecea în săptămânile după moartea lui Iisus. Ucenicii Îl văzuseră de două ori de la învierea Sa,⁶

1. Vezi Ioan 15:12; Matei 19:21.
2. Vezi Marcu 16:15.
3. Vezi 1 Tesaloniceni 4:11.
4. Citește această poveste în Ioan 21:3-13.
5. Vezi Ioan 21:14.
6. Vezi Matei 4:18,21.

însă se pare că erau încă debusolați în ceea ce privește ce urmau să facă în continuare. Unii fuseseră pescari înainte ca Iisus să-i cheme să-L urmeze⁷ și probabil că cea mai logică alegere era să revină la ocupația lor anterioară – plus că era ceva ce *puteau* face.

Dar uneori a face ceva nu ne duce prea departe.

Nu i-a dus prea departe nici pe Simon și pe tovarășii lui de pescuit. „Au ieșit și au intrat într-o corabie; și n-au prins nimic în noaptea aceea”.

Mulți ne putem raporta la această situație. Ne ținem ocupați, facem activ ceva, dar nu ajungem totdeauna prea departe sau să realizăm prea multe.

Imaginează-ți pe ucenici în dimineața următoare, obosiți, descurajați și infomețați. Lucraseră din greu toată noaptea și fără rezultat. În plus, un aparent străin îi cheamă de la mal: „Aveți ceva de mâncare?” Nu, nu aveau nimic! De abia după ce străinul i-a sfătuit să „[arunce] mreaja în partea dreaptă a corăbiei” au început să ghicească că străinul ar

putea fi Iisus.

Au făcut ce le-a spus Domnul iar de data aceasta au prins ceva peste – 153 mai exact. Totuși, când au ajuns la țărm au văzut deja pește prăjindu-se pe foc și pâine proaspătă. Se pare că nu fusese necesar ca ei să pescuiască toată noaptea. Domnul lor era suficient de capabil să le satisfacă nevoile.

Următoarea dată când simți că eforturile tale nu te duc niciunde, amintește-ți că Dumnezeu nu se așteaptă și nici nu vrea ca noi să facem în continuu câte ceva; El vrea ca uneori pur și simplu să *trăim*. Câteva minute de meditație în liniște înainte de a începe o zi aglomerată pot conta pentru rezultatul acelei zile. Fii cu Dumnezeu la start, iar El va fi cu tine pe tot parcursul.

ABI F. MAY ESTE EDUCATOARE ȘI SCRIITOARE ÎN MAREA BRITANIE ȘI FACE PARTE DIN ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*). ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

CUM ESTE VIAȚA

Dacă ești ca majoritatea oamenilor din ziua de azi înseamnă că ești obișnuit să te miști rapid și să te aștepti la rezultate rapide. Problema cu asta – sau cel puțin o parte din problemă – este că ceea ce părea suficient ieri nu mai este suficient astăzi, iar extinderea așteptărilor personale se transmite și la ceea ce te aștepti de la alții și de la viață în general.

Tu te chinui să te ții în pace cu lumea, dar în același timp nu poți schimba faptul că unele lucruri necesită timp. Majoritatea problemelor de la lucru, sau cu sănătatea, sau cu relațiile cu ceilalți oameni nu se rezolvă cu un clic pe mouse sau o apăsare de buton.

Uneori viața este dură și uneori rămâne așa mult timp. Există întotdeauna o cale de scăpare dintr-o dificultate dacă cauți la Mine călăuzirea și ajutorul, dar de cele mai multe ori durează până ce Eu lucrez în mintea și în inima ta și a altora. Chiar și atunci când problemele târăgănează și te simți epuizat mental sau secătuit emoțional, Eu sunt lângă tine, pregătit să-ți înnoiesc spiritul și să-ți dau răbdare și perseverență ca să rezizi în timp ce lucrăm împreună la rezolvarea acestor probleme.

Eu nu îți promit o viață fără probleme. Eu nu voi flutura o baghetă magică ca să-ți dispară problemele și greutățile, dar îți pot da resurse supraomenești ca să poți face față necazurilor, să-ți ții capul sus prin furtună și, în timp, să ajungi mai puternic și mai bine pregătit pentru a face față următoarei provocări.